

Jakob Lambertsen skriver på Facebook *Kjeldbjergslægten fra Mors* d. 15. november 2018, om Agnes Kjeldbjerg

Hun var ikke bange for at ofre et frimærke ...

Agnes Kjeldbjerg (tidligere Møldrup, endnu tidligere Hansen) havde været plaget af sygdom i mange år, men hun nåede at fylde 70, inden hun gik bort den 27. juni 1951.

Hun skrev ufatteligt mange breve i sit liv, og derved fungerede hun som kommunikationsmiddel, bl.a. for sine 7 børn. Inden længe mærkede de, hvad de savnede, hvad netop dette angik. Nogle pluk fra det følgende efterår:

"Jeg fik Brev fra alle – paanær Peder – til min Fødselsdag. Far og Birtha skrev, de havde tænkt at tage en Tur herved Dagen før – pr Bil, Peder skulde køre – men Høsten trak jo ud, saa de havde ikke Tid, nu vilde de se, om det bedre kunde lade sig gøre Søndagen efter. Jeg har ikke hørt fra dem siden, saa det maa jo ikke have passet dem, jeg bad dem sende Bud i Forvejen, jeg vilde jo helst være hjemme og forberedt, naar de kom. Nej, vi mangler Mor, hun var ikke bange for at ofre et Frimærke, saa vi bestandig fulgte med, og hun forstod at gøre Ord til Handling; hvor mange betænker sig saa længe, saa det bare bliver til Snak. Men Mor var nu ogsaa en Ener i den Retning." (Inger til Kirsten 10. september 1951)

"Ja, du har vel fået brev hjemmefra i dagens anledning, for det er nu ikke tit, man hører noget livstegn hjemmefra nu. Vi har kun hørt derfra een gang siden ferien og stadigvæk ikke set noget til dem henede." (Arne til Kirstens fødselsdag i begyndelsen af november 1951)

"Hvordan har I det ellers? Man hører jo saa lidt nu, man kan mærke, at et meget vigtigt Led i Kæden er bristet og paa en eller anden Maade maa fornyes, hvis vi ikke skal blive helt fremmede for hverandre. Inger har skrevet til mig og klaget over at hun ikke hørte fra nogen, det er ellers godt for hende, at Arne og Kamma kom derned i Nærheden, saa de kan "ro" hinanden lidt." (Povl til Kirstens fødselsdag i begyndelsen af november 1951)